

Къмъ въздухъ синь трепти-й пѣе,
Така изглеждамъ съ сърце стѣснено,
Азъ сѣкй долъ, и боръ, и садъ
И тебе выкамъ най нажалено:
Върни ся либе пакъ назадъ.

44

Днесъ съгледахъ мило либе що бива, —
Мойто цвѣте какъ си цвѣте полива;
Чакъ въ небето гласъ са сбива, катъ пѣе;
Разредило руса коса та грѣе:

(Ахъ, загинѣхъ сиромахъ,

Изгорѣхъ та станѣхъ прахъ!)

Тѣнки вежды — двѣ джигички извити,
Азы ружи въ мѣсець май му ланиты;
На ланиты либавички двѣ емки,
Сжщи като малки гѣбкы червенки!

(Ахъ, загинѣхъ сиромахъ,

Изгорѣхъ та станѣхъ прахъ!)

Вѣжны гърды — итальянскый бѣлъ мряморъ,
Тѣнка израсть — младорасель правъ яворъ.
Гордо ходи, като лебедъ, въ градинѣ;
Мило либе, че какъ да тя заминѣ!

Ахъ, загинѣхъ сиромахъ

Изгорѣхъ та прахъ станѣхъ!
